

[Ove Jensen.]

at de planlagte afgiftsforhøjelser og registreringsafgifter og moms kan træde i kraft samtidig.

Vi foreslår dernæst at ophæve stk. 2 i § 3, der går ud på, at forslaget har tilbagevirkende kraft fra den 23. august, hvilket også er ganske urimeligt, i betragtning af at lovforslaget ikke endnu er vedtaget.

Endelig foreslår vi nogle mere hensigtsmæssige overgangsregler for de store varevogne, således at de vogne, der er købt af en dansk virksomhed på bindende kontrakt indgået før denne lovs ikrafttræden, under alle omstændigheder kan sælges efter de gamle regler med en stykafgift.

På fremskridtspartiets vegne skal jeg anbefale de her omtalte ændringsforslag til vedtagelse. De vil i hvert fald gøre skatte- og afgiftsministerens forslag mindre skadelige.

Om alle 3 lovforslag gælder, at de vil medføre stigende omkostninger og dermed mere arbejdsløshed, og da fremskridtspartiet ikke ønsker at medvirke til at skabe mere arbejdsløshed, vil vi naturligvis stemme imod lovforslagene ved tredje behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 211 om forhøjelser af stempelafgiften. Stempeloven og stempelafgifterne er jo blevet et godt skatteobjekt, og nu kommer man altså med et nyt forsøg, fordi man mangler nogle penge i statskassen, nu skal afgiften for skøderne altså stige fra 1,2 pct. til 1,5 pct. og for ejerlejlighedernes vedkommende skal de stige helt op til 3,5 pct.

Baggrunden for dette lovforslag kan man læse i et bilag fra skatte- og afgiftsministeren, hvori det siges, at grunden til, at specielt ejerlejligheder skal belægges med denne ekstraordinært høje afgift, er, at man vil inddrage nogle af de meget betydelige fortjenester, der er på salg af ejerlejligheder.

Så kan man spørge, hvem det egentlig er, der kommer til at betale denne afgift. Det er jo helt klart – og det fremgår også tydeligt af de svar, vi har fået – at det er køberen, der kommer til at betale denne afgift. Den mand, som måske har tjent de penge, som er omtalt i bilaget, slipper, for han lægger nemlig bare afgiften oven på prisen. Men det er ikke engang kun ved første salg, man skal betale den forhøjede afgift; den skal betales, hver ene-

ste gang man sælger en ejerlejlighed, og det vil sige, at de mennesker, som har dårligst råd til at købe fast ejendom, skal betale den største afgift.

Vi har fået nogle svar fra ministeren om, hvad det vil betyde for priserne på forskellige typer af fast ejendom. For den almenyttige del af vores boligsektor, som socialdemokratiet ellers plejer at komme til folketinget og bede om øgede tilskud til snart hver tredje måned, betyder de afgifter, der er lavet fra august 1976 til nu, for en 80 m² almenyttig lejlighed en stigning i anskaffelsesprisen på 4.077 kr. For en ejerlejlighed til 300.000 kr. betyder det en prisstigning på 10.260 kr. Og for et parcelhus til 450.000 kr. skal man nu af med 6.390 kr. mere.

Jeg tror nok, man enten skal være skatte- og afgiftsminister eller også skal være indoktrineret godt i ministeriet, hvis man kan give udvalget det svar, at det ikke har nogen inflationsskabende effekt, at priserne på fast ejendom stiger. Det virker på mig, som om de forskellige ministerier overhovedet ikke taler sammen om konsekvenserne af de forslag, som de vil have folketinget til at vedtage.

For bare at tage ejendomssiden: det er ikke kun lovforslag nr. L 211, som berører priserne på fast ejendom, men lige så meget lovforslag nr. L 208 om en forhøjelse af momsen. I skatte- og afgiftsudvalget har vi haft besøg af en ganske almindelig mand, der byggede et parcelhus. Han fortalte, at de samlede virkninger for hans vedkommende betød, at det hus, han var gået i gang med for 6 måneder siden, nu ville koste 30.000 kr. mere end den dag, han gik i gang med det. Vi kender jo alle sammen situationen fra 1973 og fra 1975 med alle de sorte huse, der stod tomme, og som vi skulle ud og lave redningsaktioner for. Og så får vi altså oven i købet et svar, som siger, at lovgivningen ingen beskæftigelsesmæssige konsekvenser har. Ja, jeg kan overhovedet ikke forstå, hvordan skatte- og afgiftsministeriet, skatte- og afgiftsministeren, boligministeriet eller deres embedsmænd kan tillade sig at skrive sådan et svar. Man kan gå ned og spørge en murer eller en snedker eller en tømrer ude på gaden, og de vil alle sammen vide, at hvis prisen på fast ejendom stiger med så astronomiske tal, vil det også betyde noget for beskæftigelsen.

Men her sker der altså det, at man i skatte- og afgiftsudvalget sørger for, at en hel masse